

MITUL EXTRATEREȘTRILOR¹

Pr. Dan Bădulescu

Printre rătăcirile contemporane legate de cosmologie și creație, întâlnim, pe lângă heliocentrism și evoluționism și mitul vieții extraterestre.

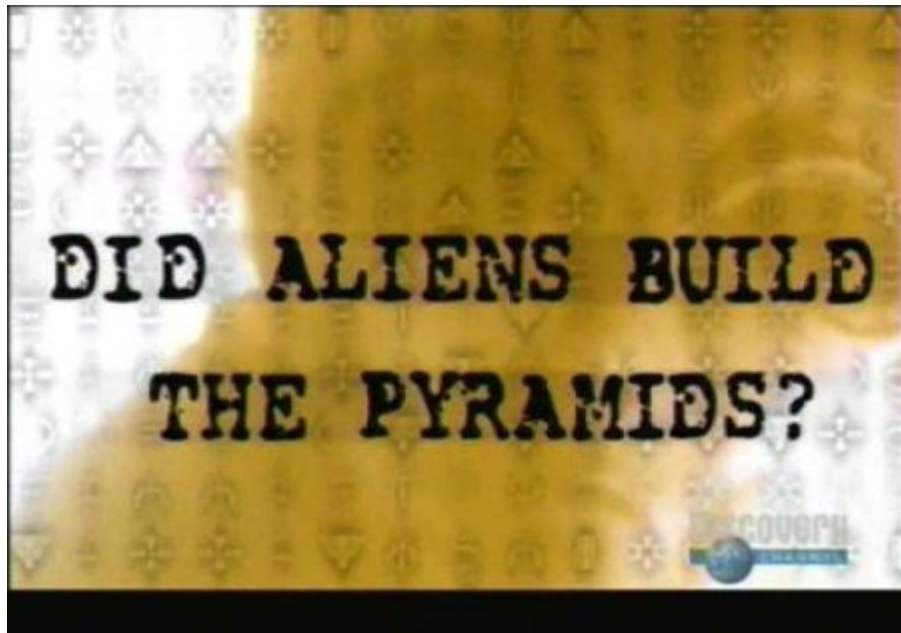
Din momentul sec. XVI când în apus a apărut teoria heliocentristă și pământul a devenit o planetă ca oricare alta, ce se rotește în jurul soarelui, în așa-zisul „sistem solar,” s-a deschis o ușă a ereziilor ce nu a putut fi stăvilită. Anume, s-a ajuns la ideea infinității universului și a mai multor lumi, sau universuri, sisteme solare, (N. Cusanus și G. Bruno), care au eliminat și ideea unui centru al universului și unicitatea vieții pe pământ. Aceste idei otrăvite, ca și „neghina” sau „zizania” din Scriptură și-au arătat pe deplin roadele lor în sec. al XX-lea, când, după 1945 a fost lansată pe piață, mai întâi sub forma unei posibilități, a genului „Science Fiction”, iar apoi ca o clară posibilitate cel puțin matematică, ideea vieții extraterestre, a unor civilizații mult superioare ce se deplasează cu viteze fantastice în așa-numitele farfurii zburătoare. Extraterestrii pot lua diferite legături cu pământeni, clasificate după gradul lor de apropiere și implicare. Noi am renunțat să mai descriem acest fenomen, ce, după 1990 a beneficiat de o mediatizare intensă, fiind un fenomen tipic al „perioadei de tranziție”, adică, de fapt, o tranziție de la o societate creștină tradițională la globalismul noii ere înainte-mergătoare a statului și religiei unice a lui antihrist.

Mitul OZN este o manifestare a neo-evoluționismului post-darwinist. Întrucât problema originii vieții și a evoluției speciilor, așa cum a fost expusă de către evoluționiștii darwiniști, a ridicat probleme insurmontabile, ducând în actualul impas, s-a ajuns în anii 1950-1960 la deplasarea problemei prin introducerea în

¹ Apărut în cartea [Conflict între „legile” științei și minunile credinței](#) Agaton, 2008, p. 130

ecuație a ființelor extraterestre. Acest model ateu nu rezolvă câtuși de puțin conflictul cu revelația, ci am putea spune că îl adâncește. Întrucât știința contemporană manifestă vădite tendințe de a se converti prin fuziunea cu SF-ul, rezultă că prin astfel de ipoteze chiar și știința se îndepărtează tot mai mult de revelația creștină, în loc să se apropie, așa cum consideră entuziaștii grăbiți ai ambelor tabere.

În cadrul mișcării new age se manifestă interesul pentru fenomenele paranormale, parapsihologie și OZN. Dacă înainte de 1990 acestea erau practic excluse din cadrul oficial științific serios, fiind împiedicată propagarea lor și expediindu-se în sectorul, «misticism, obscurantism, superstiții», astăzi lucrurile s-au schimbat dramatic. Această schimbare constatată la noi este urmarea schimbării produse în centrele de putere: Moscova a cedat, cel puțin temporar, teren Statelor Unite. Dacă până în 1990 știința pozitivistă și materialistă ignora și nu accepta domeniul, «supranatural», suprasenzorial, astăzi, prin așa numita ramură a paranormalului, aceste fenomene cad sub incidența cercetării și a descriției discursului de tip științific. Mărturie în acest stă printre altele canalul Satelit Tv *Discovery*, un canal de prestigiu și autoritate în domeniu. În ultimii ani acest canal ce se recepționează relativ ușor și în orașele noastre datorită televiziunii prin cablu, prezintă de 2-3 ori pe săptămână programe cu pretenții de ținută științifică legate de OZN, mistere neexplicate, paranormal, astrologie, poltergeist, viață după viață, etc. Aceste enigme nu mai sunt pur și simplu ignorate ca în trecut, ci sunt abordate de pe poziții științifice.

Astfel în anii '90 în domeniul controversat al OZN-urilor s-a produs pe nesimțite tranziția de la SF la cercetarea științifică serioasă. Rapoartele se înmulțesc, martorii se numără printre oficialități militare sau de poliție, dovezile par a deveni tot mai convingătoare. Spre deosebire însă de posturile Tv românești, la *Discovery* nu apar practic niciodată teologi sau preoți ortodocși ce ar putea combate aceste ipoteze. În fond, fie că este vorba despre OZN, extraterestri, reîncarnare sau spiritism, în toate aceste cazuri nu se oferă

explicații obiective și absolute, ci interpretări relative și subiective ce au pretenția de explicații. Același lucru s-a petrecut de altfel și în alte cazuri, cum a fost de exemplu darwinismul.

Plasându-se deliberat în afara revelației dumnezeiești păstrate și transmise de Biserică, oamenii de știință rătăcesc precum saducheii «neștiind nici Scripturile nici cuvântul lui Dumnezeu» (Matei XXII, 29), rătăcind după ei mulțimi credule și neavizate.

Trebuie insistat, în ciuda speculațiilor științei moderne, pe caracterul unic al cosmosului văzut (fizic, tridimensional): *uni-vers*, nu *multi-vers*.

Primul articol al Crezului afirmă: «...Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.» Dacă se are în vedere lumea fizică (cele văzute), credem, mărturisim și propovăduim *unicitatea* universului (cosmosului) văzut. Astăzi se vorbește despre universuri paralele, anti-materie și găuri negre prin care s-ar putea trece dintr-un univers într-altul, universuri multidimensionale, simple speculații nefundamentate suficient nici măcar științific, ca să nu mai vorbim teologic.

Extrapolând, bineînțeles că nimic nu ne îndreptățește scripturistic să presupunem existența altor lumi fizice, eventual locuite de alte ființe cu inteligență superioară nouă. De aici și până la noua mitologie OZN nu e decât un pas, pe care teologic nu-l putem accepta în nici un caz, nici măcar ca ipoteză de lucru. Această metodă de investigație științifică este foarte periculoasă în teologie, putând duce la grave erezii, așa cum a fost cazul eruditului Origen, condamnat definitiv la două sinoade ecumenice, în ciuda unor încercări recente de «reabilitare» a sa, unele venite, surprinzător, chiar din spațiul teologic ortodox.

La începutul secolului trecut, schimonahii atoniți Teofilact și Arsenie au luat o atitudine fermă de combatere a speculațiilor extraterestre ce își făcuseră deja apariția:

„Căci, iată pe când ceata astronomilor, până acum, își făurise un drum nălucit spre planeta Marte, în care se întărea că e locuită de oameni și dela care *dracii îi înșelau că primesc radiograme*; deodată fără veste sare din drum celebrul astronom suedez Sixante Arrhenius și susține că planeta Marte e lipsită de oxigen și prin urmare nu poate fi locuită, ci, numai planeta Venus ar putea fi prielnică vieții animale și vegetale.²

Las că și mai înainte *bâiguiau astronomii că și planeta Saturn e locuită*, și că, un om de 2 ani din ai lui Saturn este de 58 de ani de ai noștri, și că Saturn este 100 de ori mai greu ca pământul nostru și de 888 de ori mai voluminos!

Bre!e!e! ce științific cântar o fi și acela ce cântărește pământul întreg și plantele de pe bolta cerului!

Iată *cernături satanicești ai înșelăciunii minții filosofilor*; și pentru unii ca aceștia numiți nebuni, ce se nălucesc a măsura și cu metru distanțele între planete, au zis Domnul.

„Că se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni cât să înșele (de va fi cu puțință, și pre cei aleși)”. (Matei XXIV, 24). (*Boldurile Sfintei Biserici a Răsăritului...*)

Creația văzută e unitară și are ca centru pământul. Cinstea și întâietatea acestuia sunt date tocmai de existența unică a vieții aici. Iar valoarea vieții este dată de om - cununa creației văzute, creat după chipul și spre asemănarea cu

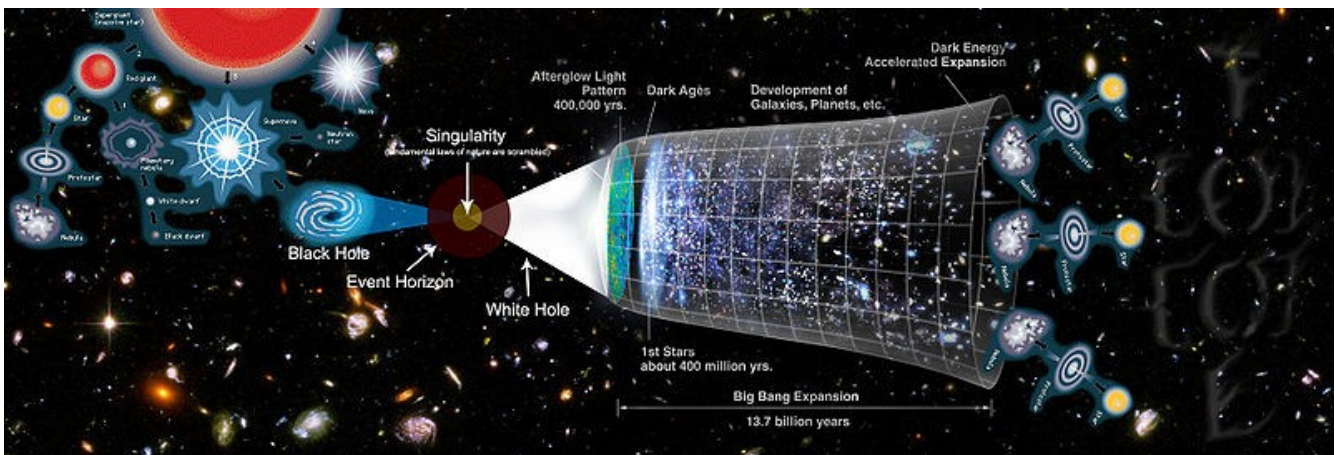
² „Orizontul” - 1924. pag. 380, „Locuitorii planetei Venus”.

Dumnezeu. În sfârșit, trebuie subliniată valoarea omului ce îl ridică pe acesta chiar mai presus de îngerii - lucru realizat de către Iisus Hristos și Maica Domnului. Ca Om, Mântuitorul Hristos a binevoit a Se întrupa pe acest Pământ, nu pe o altă planetă sau într-un alt sistem solar, aducând prin jertfa unică de pe Golgota mântuirea întregii creații. Căci prin El s-a îndeplinit rostul omului, așa cum a fost voit de la bun început de către Dumnezeu: împărat, preot și proroc al creației (văzute)...

Valoarea omului, ca verigă de legătură între Creator și creație, trebuie susținută în fața mitului scientist al unor „civilizații extraterestre mult superioare omului”. Omul rămâne „cununa creației”, nu numai în planul terestru, sau chiar al creației văzute (universul fizic), ci întrece chiar și ființele nevăzute, duhovnicești, adică este *cununa întregii creații văzute și nevăzute!* Temeiul acestei afirmații îndrăznețe este axionul „Cuvine-se cu adevărat” în care Maica Domnului, Fecioara Maria este numită „mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii”. Am insistat asupra acestor aspecte, deoarece nu poate fi neglijat pericolul inoculării subversive prin canalele mass media, a noii variante scientiste a cosmologiei și antropologiei. Precedentul a existat în perioada materialistă, când generații întregi erau îndoctrinate cu evoluționismul darwinist, ale cărui urme nu s-au stins nici până astăzi.

Dar pentru aceia care nu au chemare și răbdare ca să urmărească programele științifice, există și o abundentă literatură, chiar autohtonă, ce a cunoscut un succes notabil la începutul anilor '90.

O explicație plauzibilă a întregii mitologii ozo-istice ar fi și aceasta: scopul creării universului văzut este viața. Cosmogonia și cosmologia scripturistic-patristică înfățișează limpede acest lucru și nu a tratat niciodată aceste procese cosmice ca pe ceva mort. Cu totul împotriva, astronomia și astrofizica de tip eretic-ateist se arată a fi cu totul lipsite de viață, drept care va fi sosit și reacția: biofizica spațială evoluționistă, în care s-au emis ipoteze ca pan-spermia, viața extraterestră, etc. Ne amintim că aceste ipoteze își au rădăcini în speculațiile filosofice eretice ale lui Giordano Bruno: [universurile multiple locuite](#).

Dacă la acestea adăugăm și lucrarea nevăzută a „duhurilor văzduhului”

(Efeseni VI, 12³) atunci devine limpede că este vorba de un adevărat atac duhovnicesc ce periclitează mântuirea. Acest atac are loc în zilele noastre din ce în ce mai vizibil pe canalele mass - media, presa vizuală, cea scrisă și cea virtuală. Școala a rămas cu mult în urma contactului și impactului acestora în materie de informare, formare, culturalizare, educație, etc. Tendința (trendul) ce se observă în problema de care ne ocupăm, este aceea de a se acredita oficial legal ca și programă analitică, *posibilitatea existenței vieții și civilizațiilor extraterestre*. Vom vedea în scurt timp dacă așa stau lucrurile.

³ „Căci nu este vouă luptarea spre sânge și trup, ci către domnii, către puteri, către țiitorii lumii întunericului veacului acestuia, spre cele duhovnicești ale viclesugului întru cele cerești.”